

"Je hebt SM-meesters en maagden in de zaal"

Dinsdag 9 oktober kan u gaan kijken naar de première van With Happy End van het collectief Kamp Kalf in kunstencentrum STUK. De voorstelling belooft interactief te worden, maar niet op de manier die u verwacht.

Veto: De voorstelling gaat over seks. Hoe zijn jullie tot dat onderwerp gekomen?

Emile Zeldenrust: «We hebben samen in Maastricht op de toneelacademie gezeten en bij onze afstudeervoorstelling zaten onderdelen die over seks gingen. Toen we samenzaten om een nieuwe voorstelling te maken, vonden we dat er echt nog iets in zat, om over seks te werken. Dat is een soort fascinatie van ons.»

Annelies Van Hullebusch: «Het is ook een heel beladen thema. We hebben ontdekt dat onze kracht het doorbreken van taboes is. Seks is het perfecte middel daarvoor.»

Veto: Waarover gingen jullie vorige voorstellingen?

Emile: «In onze eerste voorstellingen wilden we alleen maar geven wat het publiek wilde zien. Dat vulden wij dan in voor hen. Stel, er zitten 15 procent senioren in de zaal, dan moest er...»

Annelies: «...een bingo komen.»

Emile: «...een gedeelte dat senioren leuk vinden. Als er kinderen in de zaal zijn, dan moest er een deel zijn dat kinderen aanspreekt. Zodat we niet iets arty-farty maakten wat alleen wij wilden zien, maar dat we alleen deden wat het publiek van ons zou willen. We keken hoe ver we daarin konden gaan.»

Annelies: «Wat alle voorstellingen gemeen hadden was hoe we met het publiek omgingen. En dat we de codes van het theater in vraag stelden.»

ONBEWUST INTERACTIEF

Veto: De voorstelling gaat dus interactief zijn?

Emile: «Ja en nee.»

Annelies: «Zonder dat je het doorhebt, is het heel interactief.»

Emile: «Allevier vinden we het verschrikkelijk als we als toeschouwer in een theaterzaal zitten en aangesproken worden door een van de acteurs. “Ja u meneer, staat u maar even op!”»

«We zijn wel gefascineerd door de mogelijkheid om het publiek mee te nemen zonder dat het voelt als een vervelende situatie, waarin je opeens iets moet doen terwijl het hele publiek naar je kijkt. Hoe kunnen we de situatie zo scheppen dat de interactie als vanzelf gaat? Voordat je het weet, zit je er middenin. Zonder dat je...»

Annelies: «...het gevoel hebt dat je voor lul wordt gezet in het openbaar. Dat is echt niet waar we mee bezig zijn.»

NAAKTCAMPING

Veto: Moesten jullie voor deze voorstelling veel gêne overwinnen?

Annelies: «Voor we begonnen met repeteren zijn we een week naar een naaktcamping gegaan. Ik denk dat dat heel goed was. Je went eraan dat het normaal is om in je blote piemel of borsten rond te lopen. Het hielp echt om dat op voorhand te doen. Maar er zijn nog altijd dingen die ik niet durf te tonen of waar ik geen nood aan heb om te delen met iemand anders dan mijn bedpartner.»

Emile: «Ik merk dat die grenzen heel persoonlijk liggen. De een vindt het al heftig om te zoenen maar heeft er geen probleem mee een dansje naakt op straat te doen. Terwijl dat voor de andere precies andersom is. Daar gaat de voorstelling ook over. Niet zozeer over hoe ver je kunt gaan maar wat heftig is in je hoofd. Wat als een grens of een gevaarlijke zone aanvoelt, ligt voor iedereen heel verschillend.»

Annelies: «Het is niet dat we een voorstelling maken om te shockeren. We hebben gezocht in de geschiedenis van het theater. Er zijn zoveel dingen gebeurd met seks en shockeren en andere extremiteiten. We hebben heel snel besloten dat we dat niet wilden maken. We willen de normen die we hebben in vraag stellen en niet heel heftige dingen met elkaar doen. We willen ons absoluut onderscheiden van porno-acteurs.»

NIET SHOCKEREN

Veto: Het moet artistiek blijven.

Emile: «Op het moment dat je echt het publiek shockeert, zit je volgens mij niet meer in het interessante gebied. Als publiek heb je dan een soort muur, een gevoel van “dit is heel grof, wat is er nog interessant aan?”»

Annelies: «Je hebt SM-meesters en maagden in de zaal zitten. Het publiek is zo verscheiden dat je niet één algemene grens hebt waar je over kunt gaan.»

Emile: «Pieter (een van de acteurs, red.) zei ook al eens dat het interessant zou zijn als je uit de voorstelling komt en het gevoel hebt dat het helemaal niet heftig was. En dat je 's avonds in bed ligt en denkt, “ah maar ik heb wel een halfuur naakt rondgedanst.”»

(algemene hilariteit)

«Dat zou leuk zijn, dat je eerder het gevoel hebt dat je helemaal niet over een grens gaat terwijl je dat onbewust wel hebt gedaan.»